woensdag 31 december 2025, 19:30 uur

Ps. 90: 1, 2
LvdK 397: 1, 3, 4
LvdK 397: 6
Genesis 35: 16 - 20
Mattheüs 2: 13 - 18
Jeremia 31: 15 - 17
LvdK 392
Ps. 126: 3
LvdK 393

Ps. 90: 1, 2
Gij zijt, o HEER, van d' allervroegste jaren
Voor ons geweest een toevlucht in gevaren.
Eer berg en rots uit niet geboren waren,
Eer d' aarde rustt' op hare grondpilaren,
Van eeuwigheid, o God Die eeuwig leeft,
Zijt Gij de God, Die eind noch oorsprong heeft.

Uw oppermacht, die wij ootmoedig eren,
Kan door een wenk den mens zijn broosheid leren;
Uw wenk alleen, al schijnt ons niets te deren,
Verbrijzelt ons, doet ons tot aarde keren;
Want in Uw oog zijn duizend jaren, HEER,
Een enk'le dag, een nachtwaak, en niets meer.

LvdK 397: 1, 3, 4
O God, die droeg ons voorgeslacht
in nacht en stormgebruis,
bewijs ook ons uw trouw en macht,
wees eeuwig ons tehuis!

Gij zijt, van vóór Gij zee en aard
hebt door uw woord bereid,
altijd dezelfde, die Gij waart,
de God der eeuwigheid!

En duizend jaar gaan als de dag
van gistren voor U heen,
een schaduw, een gedachte vaag,
een nachtwaak, die verdween.

LvdK 397: 6
O God, die droeg ons voorgeslacht
in tegenspoed en kruis,
wees ons een gids in storm en nacht
en eeuwig ons tehuis!

Genesis 35: 16 - 20
Rachel sterft
16 Zij braken op uit Bethel. Toen zij nog maar een kleine
afstand af hoefden te leggen om bij Efrath te komen, baarde
Rachel, en zij had het zwaar tijdens het baren.
17 En het gebeurde, toen zij het *zo* zwaar had tijdens het
baren, dat de vroedvrouw tegen haar zei: Wees niet bevreesd,
want ook deze keer hebt u een zoon!
18 En het gebeurde, toen haar ziel *het lichaam* verliet, want zij
stierf, dat zij hem de naam Ben-oni gaf. Zijn vader gaf hem
echter de naam Benjamin.
19 Zo stierf Rachel en zij werd begraven langs de weg naar
Efrath, dat is *het tegenwoordige* Bethlehem.
20 Jakob richtte toen een gedenkteken op boven haar graf.
Dat gedenkteken op het graf van Rachel staat *er* tot op deze
dag.

Mattheüs 2: 13 - 18

Naar Egypte

13 Nadat zij vertrokken waren, zie, een engel van de Heere
verschijnt Jozef in een droom en zegt: Sta op, en neem het
Kind en Zijn moeder met u mee, en vlucht naar Egypte, en blijf
daar totdat ik het u zal zeggen, want Herodes zal het Kind
zoeken om Het om te brengen.
14 Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht
met zich mee en vertrok naar Egypte.
15 En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld
werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit
Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.

De kindermoord in Bethlehem

16 Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen
bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er *soldaten*
op uit en bracht al de kinderen om die er binnen Bethlehem en
in heel dat gebied *waren*, van twee jaar *oud* en daaronder, in
overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig
nagevraagd had.
17 Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia:
18 Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel
gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet
vertroost worden, omdat zij er niet *meer* zijn.

Jeremia 31: 15 - 17

15 Zo zegt de HEERE:
Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht,
een zeer bitter geween:
Rachel weent over haar kinderen.
Zij weigert zich te laten troosten
over haar kinderen,
want zij zijn er niet *meer*.
16 Zo zegt de HEERE:
Bedwing uw stem van geween,
en uw ogen van tranen,
want er is loon voor uw werk,
spreekt de HEERE.
Zij zullen uit het land van de vijand terugkomen,
17 en er is hoop voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE,
uw kinderen zullen terugkomen naar hun gebied.

LvdK 392

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.

Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat glans bezat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.

U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer.
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij?
Ik triomfeer, mij is de Heer nabij.

Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog,
licht in het duister, wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij.
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.

Ps. 126: 3
Die hier bedrukt met tranen zaait,
Zal juichen, als hij vruchten maait;
Die 't zaad draagt, dat men zaaien zal,
Gaat wenend voort, en zaait het al;
Maar hij zal, zonder ramp te schromen,
Eerlang met blijdschap wederkomen,
En met gejuich, ter goeder uur
Zijn schoven dragen in de schuur.

LvdK 393
De dag, door uwe gunst ontvangen,
is weer voorbij, de nacht genaakt;
en dankbaar klinken onze zangen
tot U, die 't licht en 't duister maakt.

Die dan, als onze beden zwijgen,
als hier het daglicht onderduikt,
weer nieuwe zangen op doet stijgen,
ginds waar de nieuwe dag ontluikt.

Zodat de dank, U toegezonden,
op aard nooit onderbroken wordt,
maar steeds opnieuw door mensenmonden
gezongen en gesproken wordt.

Voorwaar de aarde zal getuigen
van U, die thans en eeuwig zijt,
tot al uw schepselen zich buigen
voor uwe liefd' en majesteit.